

УКРАЇНСЬКЕ СЛОВО

Літературна, економічно-суспільна й літературна газета.

Ціна примірника
6 сот.
На провінції
8 сот.
В занятих терито-
ріях 4 коп.

Виходить щодня рано
крім понеділка

Умови передплати у Львові:

На рік	18— К.
„ півроку	9— „
„ чвертьроку	5— „
„ місяць	1-30 „

В краю і державі:

На рік	24— К.
„ півроку	12— „
„ чвертьроку	8— „
„ місяць	2-40 „

За границю:

В Німеччині	28 мар.
В Америці	8 дол.
В інших державах	40 фр.

Рекламні ціни від почтової оплати. Рукописи приймаються тільки опечаті, а звертається тільки на важливі і застережені. — „Українське Слово“ продається всі бюра по цілім краю.

Адреса редакції, адміністрації й експедиції:
Львів, уа. Руська 3.

Ціна оголошень:

За оголошення числімо за одношпальтову стрічку або її місце 40 сот. Надіслане 1 К. за стрічку, а в оповістках 60 сот., а редакційній часті 1 К. Повідомлення про вічага, заручини і т. д. 1-50 К. за стрічку, найменше 4 К. Дрібні оголошення за слово 6 сот., найменше 50 сот. Слова товстим або розстріленим друком числімо подвійно. Сталі оголошення за окремою умовою. — За зміну адреси плати 50 сот.

Урядові воєнні звідомлення.

в головної австрійської кватири.

На російським фронті.

Положення не змінило ся.

На балканським фронті.

Положення не змінило ся.

На італійським фронті.

Місяцями сильний огонь артилерії. Взагалі не було гідних уваги боїв.

Заст. шефа ген. штабу Ф. Гефер.

з головної німецької кватири.

Положення на всіх фронтах не змінило ся.

Наїзд гідропланів на російським фронті.

Дня 8. с. м. чотири самолети маринарки заатакували російську стацію літаків Панекс-гольм на острові Есель. Кинено 20 бомб на стацію. З поміж 4 літаків, котрі підняли оборону, два поцілено і вони присіли. Мимо сильного ostrілювання, наші літаки повернули неушкоджені.

з головної турецької кватири.

Фронт в Іраку. Не зайшло нічого нового.

Кавкаський фронт. В різних місцях сутички між стежами. В одній ситуації ми зловили 70 Росіян.

Дарданельський фронт. Коли 4. с. м. 8 неприятельських літаків перелетіло над півостровом Галіполі, капітан Будіоке заатакував їх своїм літаком і в борбі зістрілив неприятельський літак в стороні Кумдере. Літак потону в морі. Пошукування неприятельських торпедовців, котрі прибули на ратунок, не увінчали ся успіхом.

Світова війна.

Україньський полк здобув Равхкофель на італійським фронті.

З воєнної пресової кватири доносять:

В справі опорожнення італійських становиськ на Равхкофель наводять слідуєчі подробиці: Дня 7. с. м. о год. над раном розпочав ся наш артилерійський огонь на гірський примісток, котрий обсадив неприятель. Під ослоною сего огня приготовлено ся до наступу під проводом кап. Піча з коломийського полку кравової обо-

рони ч. 36. По сміливим наступі виявила ся завзята борба з ворогом, котрий уперто боронив ся. Однак не видержав завязаного наступу. О годині 5 рано становиська на горі були в наших руках. Рови були наповнені трупами. Ні один ворог не уратував ся. До неволі дістало ся 3 офіцерів і 150 жовнів. Ми здобули 2 машинні кріси; багато матеріалу воєнного. Війська, котрі брали участь в борбі а іменно побіч коломийського полку, скомбіновані тирольські війська і тирольські стрільці знаменито виявляли ся з своєї задачі.

Оптимізм Пасіча.

Пасіч, бувший предсідатель міністрів, бувшого сербського кабінету, є неупічливий оптиміст. Каже, що справа Сербії ніколи так добре не стояла, як тепер і, що саме тепер Сербії мають найбільшу причину вірити в найкращі надії. Їх нова армія горить жаждою борби і нетерпляче схидає хвили, коли поведуть її до бою. Пасіч з легким недоцінюванем говорить про військові сили осередних держав, котрі перебувають тепер на балканським фронті і думає, що болгарські війська наслідком великих втрат значно ослабли. Туреччина, по поглядам Пасіча, під теперішню хвилю неспосібна до значнішого діла. Найкращою дорогою до побіди була би нова, сильно скомбінована сфензива, до котрої сербська армія вже пригтована.

Як бачимо оптимізм Пасіча є прямо хоробливий. Він не хоче розуміти дійсности, а не зломима сила осередних держав не захоплює його зовсім. Розкидує, як звичайно ділетантськими фразами і запевнюваннями на усі боки. Не бачить зовсім, що половина розбитої сербської армії вигинула серед невідгид утечі, не думає про долю 8000 сербських жовнів в Корфу. Перехвалює ся перед париськими диванікарями, що сербська армія палає жаждою борби. В Парижі говорить так, як сего бажать Французи, а в Лондоні, як сего потрібно Англіяцям. Найбільше його займає інтернаціональна політика, вмів боронити інтересів всіх держав, лише не в силі захистити своєї вітчизни, котра з його причини багато витерпіла.

Голандія боїть ся судьби Греції.

Бувший голандський міністер д-р Куйпер пише в „Standard“: Голандія мусить все споглядати на Грецію. Горе тій державі, котра би відважила ся уважати нас за другу Грецію. Голандія воліла би радше війну, як дозволити на се, щоби її доля була подібна до Греції.

Англія і Франція супроти Ватикану.

ЛЮГАНО. „Osservatore Romano“ доносить: Папа прийняв на аудієнції англійського посла і п. Арманда Нісарда. „Idea Nazionale“ лучить ту аудієнцію з приїздом Аскіта до Ватикану, як також з довгим побутом в Римі б. співробітника міністра Комбеса в його протицерковній діяльності п. Мехальне, котрий правдоподібно перед місяцем вів півурядові переговори з Ватиканом. Нісард був послідним амбасадором Франції в Ватикані і від сего часу не мав зносин з Ватиканом.

День по аудієнції Нісард відбув нараду з кардиналом секретарем стану.

„Idea Nazionale“ догадує ся, що Англія і Франція стремлять до важного зближення з Ватиканом.

Оборона Вальони.

„Matino“ доносить, що Італійці від дня 15. марта не висадили ні одного жовніра в Вальоні. Що правда припливали до пристані італійські кораблі, однак привозили лише мушкету і провіант. Два італійські перевозові кораблі потонули сторпедовані австрійськими підводними лодками. „Matino“ обчислює число італійських жовнів, котрі творять залогу Вальони, на 40.000, Сербів на 8.000 і 6.000 війська Ессаса паші. Однак се число не відповідає дійсности.

З румунського парламенту.

БУКАРЕШТ. Таке Йонеску зложив іменем своєї партії і сторонників Філіпеску заяву в бюджетовій дискусії. Оба сторонництва не будуть радити над бюджетом, бо нині лише заграницна справа має рішаче значінє, а про се оба сторонництва висказали свої погляди в часі нарад над адресою. Від того часу не змінили своїх поглядів і думають що більша часть народу поділяє їх погляди.

Бесідник вказав на вивіз живности, котрої недостає в Румунії. Узнає фінансове значінє такси на вивіз збіжя і домагає ся, щоби приновити її і до інших товарів. Заповів, що оба сторонництва будуть поборювати державний монопол, хоть мавби він появили ся в формі відповідної організації. Идеалом обох сторонництв є як найбільша свобода горожан, так під зглядом політичним, як і господарським.

Підступили Французів.

БЕРЛІН. Дневники доносять: Підчас штурму німецьких військ на „копець Термітів“ зайшов случай, котрий дуже огірчив німецьке військо. Французька залога перших рядів наперед піддала ся і підняла до гори руки, а коли наступаючі перейшли першу лінію, вхопили Французи відкинені кріси і ostrілювали Німців з заду. Перший раз поступили Французи так підло і хитро. Зломанє льояльности неприятель дорого перепплатив.

З італійського Сенату.

ЦІРІХ, (Ткб.) На засіданні італійського сенату виголошено кілька бесід на честь помершого адмірала Беттольо. Сенат приступив до дискусії над бюджетом просвіти.

На засіданні палати депутатів промавляли предсідатель палати Маркора і два міністри: вони присвячували свої слова помершому адміралови. Предсідатель міністрів Саландра відповів на питанє в справі відпустки жовнів на час пільних робіт. Сказав між иншим, що треба буде перевести пільні роботи в різних місцях при помочи робітничих відділів, які мають утворити ся. В справі відпусток, заявив предсідатель міністрів, що не входячи в подробиці хоче звернути увагу палати на се, що не можна виключити сего, що з хвилею інтензивних пільних робіт може надійти хвиля, в котрій від жовнів буде вимагати ся найбільшого напру-

ження. Правительство зробить все, що можливе, але просить палату, щоби не вимагала неможливості.

Російський бюджет.

ПЕТРОГРАД. Дума прийняла бюджет. Звичайні і надзвичайні видатки виносять: 3646584577 рублів. Звичайні і надзвичайні доходи виносять: 3191149318 рублів. Операція кредиту має покрити недобір.

Кріза в грецькій парламенті.

АМСТЕРДАМ. Як доносять з Атен, Раліс обіймає міністерство скарбу на місці Драгуміса, котрий уступив.

У. С. С. ШКУМЕЛЯК ЮРА.

Стрільці — Генієви України. (З Січового Коша.)

Надійшов день, в який — як було заповіджено в курйїм приказі попереднього дня — мав відбутися стрілецький концерт в честь Т. Шевченка. Від раня небо вкрите хмарами, — в селі панує святочна тишина, начеб і природа приготувалася до відсвяткування важкої хвили.

Год. пів до третьої по полудні. На площу, замкнену з трьох боків стінами опущеного сільського двора, вмащовують: сотня воядерівців і висудженців (судрові). Стають і звертають свій зір на портрет Тараса, уміщений на підвищенню, прибраній осениною і хорговками.

Приїхали гості: офіцери з сусіднього села Ш. Уставляють ся хор та оркестра. Чекають... За двором дасть ся чути трубка, що грає до походу; се йдуть новобранці з Липиці (вони там на квартирах). Кілька хвилю опізнали ся. Ступають жваво — лица їх так і горять кров'ю і молоком... Глядять з деякою пошаною на товаришів — старших стрільців („стара війна“): бож самі вони ще не були — в полі.

На підвищення входить отамак Коша Українського Січового Війська Др. Н. Гіряк. Всі очі звертають ся на його; а він отирає свято короткою промовою.

„Геній зносить ся все понад сучасне йому, людство; о цілі століття перевишав свій нарід. Тому й не знаходить він розуміння і належного признавання у сучасних йому громадян. Доводить ся йому терпіти і вмірати, не бачучи плодів своєї праці. Спасенні й високі його заміри порозуміє dopiero одно з його грядучих поколінь — і відвдичить ся йому; внесе йому пам'ятник слави і підє його слідами. — Шевченка замучено, як якого лиходія. Та покоління зрозуміло його вагу — і вдячне його зазиває, прославляє його ім'я не тільки словом а й ділом. Замучений народ встає і рве кайдани. До сего звзав нас Геній перед половиною віку. Аж тепер прозябло зерно правди, кинене ним в серця рабів. Народ прозрів — і вислав що найкращих своїх синів до бою з перемогою тиранів. Високо знімаєть ся стяг У. С. Війська — Він має щастем і надією для хлопських хат... Хтож краще зрозумів Великого Учителя, як У. С. Стрільці? Хто щиріше відсвяткує річницю Генія?..

Загула сурма... стрілецький марш... Жваві такти походу так і грають в твоїй крові. Хочеть ся знімати ноги і йти там, де кайдани перековують на кращу долю України... Вязанка стрілецьких пісень. З запертим духом слухають їх зібрані молоді борці. Сеж про їх самих співають ся, — мелодія пісні вливаєть ся в їхні серця, щоб остати там вічним спомином. Мелодію відчув і екомпонував стрілець — співають саміж стрільці...

— І знову пісня — і знову оркестра — зливають ся в одну хвилю...

„Понад полем іде —
Не покоси кладе;
Не покоси — кладе гори,
Стогне земля, стогне море —
Стогне тай гуде“...

Чиж слова пісні не підходять знаменито під теперішню хвилю?

— В середині концерту розходять ся хмари — усміхаєть ся рожеве сонце. Всі глядять мимоволі на портрет Генія, осяяний золотими проміннями. У серцях молодих героїв ронить ся синівська вдячність для добродушного сонця символу правди та свободи. Боюж віщує їм добру долю — не тільки їм, й цілій Україні. Із уст їх понеслась повна надії і певності в будуччину пісня: „Ще не вмерла Україна“... Сяляють ся голови перед могутнім гимном, а гості чужинці,

знявши шапки, вслухують ся в торжественну мелодію...

Як одна хвилина — преминуло дороге серцю свято. Музика грає на працане — а стрільці відходять чвірками — в повнім порядку. Від престолу дорогого Пророка — до святих діл...

(Прес. Кв.)

Вісти з Гмінду.

Добровольці з табору в Гмінді. 24. марта явив ся в таборі сотник п. Сидельник. На вістку, яка стрілою розійшлась по таборі, що вписують до стрільців, почали зголошувати ся хлопці 16 і 17 літні просили о прийняте. Молодші а рослі хлопці подавали більше літ, щоби лиш бути прийнятими, а більша їх часть се учасники шкільних курсів. В короткім часі зложено відділ з 153 хлопців й одної стрілки п. Рисівної. Др. Білінський, заступник начальника бараків видав з магазину синіх пелерини, так, що відділ виглядав цілком військово. Треба було хлопців заосмотріти на дорогу, приготувати виїзд та попрощати. Сею справою зайняв ся Др. Маковський при помочи Дир. Кабаровського та Т. Фединського.

О год. 11 відбуло ся торжественне богослуження, яке відправив о. Миронович при асистії о. Романюка, Шуля та Осмеловського. Проповідь о. Шуля зворушила всіх глибоко, а хлопцям додала охоти до борби з відвічним нашим ворогом.

О год. 1. засіли хлопці з місцевою інтелігенцією до спільного обіду. З признаванем підносили, видаток сей прийняла на себе Консорція, яка виживляє табор, а навіть один з членів п. Капнер заявив Др. Маковському, що „хлопці ваші, які йдуть боронити вітчизну в нам Німцям не менше дорогі, як вам“.

Підчас обіду промовив до зібраних Др. Маковський, о. Романюк і Сидельник. По полудні о год. 4. рушив похід з табору на залізницю. Перед школою, де уставлений бист Найяснійшого Пана, стримав ся похід. Дир. Кабаровський пращав в останнє своїх учеників, беручи за мотто напис над брамою школи „Діти, наша будучність“. По відсипанню австрійського гимну рушив похід під проводом п. Сидельника на дво-рець, та далеко-гоме-ів спів „Гей там на горі“ і „Ми гайдамаки“.

Настрій був незвичайно піднеслий, а хвиля ся лишила в душі незагаслий спомин.

Правдиві є слова, наведені в промові Дир. Кабаровського, що не загине вітчизна не загине нарід, коли таких синів має!

Гімназія в таборі Гмінді. Дня 10. сього місяця переведено люстрацію, а разом іспит з І. півроча в І. класі гімназіальній, утвореній Дирекцією курсів шкільних в таборі Гмінді. В склад Комісії делегованої Культурною Радою за зіволоном Намісництва Д. А. входили професор ун. Др. Колесса, Юліян Левицький, професор акад. гімназії у Львові і Директор курсів Володимир Кабаровський, а секретар Культурної Ради Бранківський, яко протоколянт. Записаних учеників в кл. є 48, з них виїхало до Галичини 10 і деякі учащать там до гімназії, лишилось 38. Господарем класу є Генрик Коваль. Ученики давали з переробленого матеріялу відповіді цілком добрі і певні а про загальний поступ висказали ся члени Комісії з цілим вдоволенням і признаванем. Зазначує ся, що хлопці сї ученики сільських шкіл, що-йно в Гмінді зачали учить ся німецької мови, скінчили 4 класу і зістали приготувані до школи середньої, так, що можуть даліше поступати. Класу сего отворено 15 жовтня 1915 р. і є вона великим добром для тих хлопців. Привезено тут також 6 хлопців з Вольфсбергу, які зголошались підчас побуту Дир. Кабаровського тамже. Хлопці сї лишили там родичів і приїхали до Гмінду шукати науки. З сего го мож судити про матеріял сєї класи і надіяти ся найкращих успіхів.

Від 15. с. м. обіймає сю класу проф. За-клиньський і робить ся старання о право прилюдности.

Школа у Гмінді числить тепер понад 1800 молодіжні шкільної а 400 старших на курсах неграмотних і німецької мови разом понад 40 відділів і обіймає також вартати для хлопців (веде п. Даюбінський) курси шиття, крою і робіт ручних (веде п. Кабаровська) та фребльовку для дітий перед віком шкільним около 200 дітий (веде п. Турянська).

Мож сказати, що є найбільшою школою в Австрії.

Не йде...

Дня 29. цвітня мав відбутись в Кракові зїзд соймових і парламентарних польських послів, який мав бути виразом консолідації політичної польської думки, і на якому мав бути вибраний презес Начального Народового Комітету та переведені вибори до Н. К. Н. В межичасі однак зїзд сей зістав відкликаний. В тій справі пише краківська „Nowa Reforma“: Комісії політичній Кола польського, яка збираєть ся дня 15. с. м. буде предложене внесення на відрочення сього зїзду. Мотиви сього внесення не надають ся в теперішніх обставинах до публичної дискусії. В наших услівях позитивна політика була завсїгди дуже тяжкою, нині вона є ще труднішою, чим коли-небудь. Суспільність наша чесить ся з сею обставиною і не утруднює нашим політичним грачам їх завдань над влізливим „кібіцованем“. Вони роблять самі. Нехай же роблять. Опісля увидимо і оцінимо. Але з другої сторони лежить в інтересі наших кермуючих політиків, щоб відсуваючись з політичною роботою від суспільности не на-рушували границь, які визначає їм техніка політичної діяльности. Погляд на теперішню політичне життя Європи учить кожного, що з одним одиноким виїмком нігде не усунено живла репрезентації від співучасті з іншими чинниками при будові будуччини. У нас зусилля в цілі піддержання і скріплення того живла мусять бути о много енергичніші, бо відвічальність галицьких політиків поширюєть ся силою обставин також на польські справи загально народні, обіймає наших земляків зпоза недавнього кордону котрі на легітимоване тих політиків не мали ніякого впливу а і тепер переважно мовчать резервуючи свою опінію на пізнійше.

Не тяжко зрозуміти, що серед таких обставин ділающий політик мусить рішитись на деяке порушення своїх формальних компетенцій та на свого рода узурпацію, бо він має витворити факти, які в міру признавання від суспільности мати-муть спримогу перетворювати його формальну вину в реальну заслугу. Однак з другої сторони не треба забувати, що в таких случаях зростає теж небезпека покинення і осамотнення політика та повиснення його у воздух... Історія учить, що при наших температурах і при малім пошанованню авторитетів ся небезпека є більша, чим деінде. По сій причині треба остережи наших кермуючих політиків, щоб без кінечної і дійсно реальної потреби не ослаблювали сего контакту. Краківський зїзд, який має бути відрочений, був би з певністю становив дуже сильне зміцненя сього контакту...

Голоси краю.

З Золочівщини.

В „Укр. Слові“ в ч. 58 і 59. з 9. вересня 1915. була допис з золочівського повіта. Вісти там подані доповнюємо. Передовсім треба би справити, що не о. Хмільовський не допустив московських батюшків до золочівської церкви, але зробив се дійсно по геройськи о. др. Ст. Юрик, який станув на порозі церкви та заявив, що абсолютно не дозволить війти московським православним грабіжникам до своєї церкви, хіба по його трупі.

За се попав о. др. Юрик в неласку московських православним грабіжникам, а може ще довідали ся вони про його дуже гарну патріотичну проповідь в церкві при пращаню У. С. С. звербованих в Золочівщині, коли він між иншим сказав: „Радуй ся слава України, бо встають твої нові Запорожці до великої борби! Радуй ся зі своєї сили — війська! А ти тюремна Московщина дужи, бо встають з козацьких, тобою погребаних, костий, нові полки, які видруть в тебе назад, загарбану підступом, нещасну Україну!“ Тому вивезено о. др. Юрика до Росії ще в зимі 1915. на простій фірі, а нарід, згромаджений в більшім числі, пращав зі словами свого дорогого пароха, а навіть дійшло до такого розярєня задля дикого поведєня москалів, що мало не дійшло до бунту і до проливу крови.

В сїм звіті пропущено і ім'я о. Гр. Паньчи-шиного, пароха Гологір („Загоре“), якого Москалі першого з Галичини вивезли до Росії. І він по геройськи станув в обороні церкви перед Москалями та відважно проповідував, що люди і під грозою смерті не сміють пристати на православ'є, а вірности нашому Найясн. Монархови мають додержати аж до загального мира, бо Москалі не є ще нашими панями лише окупо-

вали нашу галицьку Україну. Не хотів він сповідати Москалів; жадав від них признак католицьких догм, а вони не хотіли. Від тоді його Москалі слідили. А що о. Паньчичин був примірним Українцем і католиком, то постигло його вивезення до Астрахану, бо наші домородні москвофіли не спали, а мстилися на Українцях; доносили, а навіть фальшивою присягою поспігувалися, щоби іно всіх Українців на Сибір вислати. І так на о. Паньч. присягнули фальшиво, що він казав на проповіді: „Не слухайте Миколушки! А Москалів гонять кацубами!“ Він цього не говорив. По сім приїхало щось аж 15 козаків з офіцером і його вивезли. Він найперший зазначив дорогу в Сибір. Був се тихий неструджений робітник на народній і церковній ниві, який не бояв ся старостів.

А ще більше честь належить ся йому, бо він лише одиникий в Золочівщині піддержував українського духа серед зграї шовіністичного учителства,

руських лизунів та кацапів. Маючи під боком такого кацапа, як ке. St. Strzeszkowski і такого кацапа, як атец Теребушка (се два були найліпшими приятелями, аж доки останній не удрал) потрапив так удержати своїх парохіян, що жаде не виїхав до Росії і всі були все ворожо настроєні до Москалів. Своє відважне поступоване задокументував в такім небезпечнім часі, бо зараз по приході Москалів. Почув своїх парохіян, що мають остати ширими Українцями та вірними нашому Монархові і боронив церкви аж до свого вивезення.

НОВИНИ.

— Призабута справа. Военна заверуха перервала не одну хосенну працю над нашим народом, перервала, між иншими також працю над поширенням тов. „Відроджене“. З прогнанем ворога з Галичини, починають вертати нормальні відносини, товариства відновлюють свої виділи, продовжують свою роботу. Тільки про „Відроджене“ забуто, нема кому його відновити. Голова тов. „Відродженя“, многозаслужений проф. Гарасевич вивезений Москалями, виділи здекомплетований. А тут зі всіх сторін краю чути чим раз більше нарікання, що наш нарід віддає ся піянству, закипають ся баби, бо хлопів нема. Жінки марнують гріш, який дістають на удержане дітей. Закуповують за великі гроші дурнички, як перфуми і т. п.

В парі з піянством, марнованем гроша йде розпуста та з нею всі страшний наслідки. Тому відзиваємось до всіх, кому добро нашого народу лежить на серці, щоби се лихо поборовали словом і ділом.

Найбільшу прислугу борбі із сею язвою віддає тов. „Відроджене“. Його треба конче відновити, щоби забрано до систематичного поборювання піянства і розпусти. — Проф. Яцкевич.

— По смерті намісника. Намісник Колард вмер на серцевий удар. В суботу рано пробудившись зі сну вівзав до себе жінку та доньки; предчуваючи смерть попрацав ся з ними сердечно, перехрестив ся і вмер. При ліжку через цілу ніч було трьох лікарів, — однак всяка лікарська поміч оказалась безуспішною. Похорони відбули ся вчора (понеділок) о 3 пополудні. Тіліні останки перевезено до парохіального костела в Бялій, звідки відставити ся їх до Більська на залізницю, а звідти до Вінер Найштат до родинної гробниці. На руки Намісникові вдови наспіло много кондольованційних телеграм, між иншими з кабінетної канцелярії Монарха. Тимчасову управу намісництва обняв віцепрезидент намісництва Гродзійський. В похоронах намісника має взяти участь міністер краєвої оборони барон Георгі, як заступник цісаря а як представник правительства міністер Моравський.

— Гр. Штірк у цісаря. Цісар прийняв д. 8. с. м. на довгій послухану президента міністрів Гр. Штірка.

— Зголошування воєнних шкід. Намісництво оповіщує: З днем 31 марта 1916 минув речинець зголошування воєнних шкід в 47 повітах Галичини, в яких ропочато акцію в цілі провірення шкід. Супроти висказаних де-куди побоювань, що староства, зглядно магістрати у Львові і Кракові не будуть приймати по тім речинці внесених зголошень, зазначають ся, що повисший речинець не має преклюзивного характеру о стільки, що особи, які іза оправданних перешкод не могли в тім речинці зголосити шкід, будуть се могли зробити пізнійше. Дораджують ся однак як найскорше вносити такі зголошення шкід. При сій нагоді звертаєть ся увагу, що в політичних повітах Сокаль, Жовква, Камінька струмілова, Бібра, Рогатин, Станиславів,

Богородчани, Надвірна і на схід від них положених повітах не розпочато доси акції в цілі провірення спричинених шкід; — по сій причині зголошування шкід в тих областях є ще передчасне.

Патріотична громада. „N. Fr. Presse“ доносить: гр. кат. парох Гр. Мороз завізав своїх парохіян в українським селі Бориня, повіт Турка, недалеко ужоцького проваля, щоб скласти святочні дарунки для жовнів в полі. Громада зложила в старостві 50 штук нових сорочок з українськими народними вишивками. Коли углядають ся, що в Борині 8 місяців господарили і нищили Москалі, та що в першій мірі рабували полотно і одіж — слідує, що вчинок сеї бідної громади є дійсно патріотичний.

— Четверта воєнна позичка. Вже при попередних трьох австрійських воєнних позичках біднійшій верстви населення мали нагоду по причині низьких субскрипційних квот, причинитись до патріотичного діла. Щоб уможливити підписування теперішньої четвертої воєнної позички як найширшим кругам, будуть в цілій Австрії створені в поодиноких повітах і громадах стоваришеня для підписування воєнної позички; для тих стоваришень правительство уложило вже статuti.

— Дальші асентерункові обманства в Кракові. „Kraakauer Zeitung“ доносить: Вчора відбулись дальші розправи перед полемим судом команди краківської кріпости о асентерункові обманства. Вироки є слідує:

Суплент реальної школи Броніслав Венковскі зістав засуджений на 11 місяців тяжкої в'язниці і на 500 кор. кари, а на случай нестягасности на дальших 50 днів в'язниці; пекарський майстер Юзеф Рончкевич на 10 місяців в'язниці і на 4000 к. кари, а на случай нестягасности на дальших 6 місяців арешту; пекарський майстер Ян Зедієвскі на 11 місяців арешту і 1000 к. кари, торговельник Юкер ректе Зільберберг на 10 місяців заостреного арешту і 500 к. кари.

— З театру „Укр. Бесіди“. Вчора розпрацала ся з львівською публікою Катерина Рубчакова. Обдрапана садя „Сокола“ ледви помістила зібраних; чимало відійшло від каси, не могучи дістати білету. Грали стареньке „Ой не годи Грицю“. Про гру Рубчакової не треба й говорити. Маруся Шурай має за собою на нашій сцені свої великі традиції. Рубчакова піддержує їх всею силою свого талану і своєї чудової гри. Все инше достроювало ся вчора до гри великої артистки. Публика зготовила Рубчаковій сердечні овації, обкидаючи її в її дії цвітами. З офіціальних патронів театру не було нікого. Українська львівська громада з цілого серця кличе її на дорогу: до побачення!

— Інтервенції в справі насіння на весняні засіви. На інтервенції підписаного Краєвого Товариства Господарського „Сільський Господар“ у Львові в справі доставки ярих насіння для наших рільників, відповіло п. к. Намісництво письмом з 3/IV. 1916. ч. 10.037/3. А. О., щоби петент о збіже на засів звертали ся безпосередно до властивого п. к. Староства, тому що Намісництво не є в можности входити в оцінку і полагоджувати зголошення о запотребованя збіжа на засів поодиноких громад або осіб.

Додаємо, що если дійсно в окрузі певного Староства брак деяких родів пасіння, зволити населення углядаючи вишкоче положене винійшої доби, не попадати в розпуку, а управу одної рости заступити управою другої, якої насіння є як-раз до розпорядимости, а рости сама відповідає даному становищу в сівобороті.

— Вистава українських вишивок у Львові буде відкрита вже в 1-ій половині мая с. р. Клубок У. П. Т. ім. Ганни Барвінок просить всіх, що хотять взяти участь в сій виставі, прислати призначені на виставу предмети не пізнійше як в 2-ій половині цвітня с. р. на адресу: П. Марія Крип'якевича, Львів, вул. Мохнацького ч. 12. Виставці повинні повідомити клубок, чи і за яку ціну можуть бути продані їх виставові предмети, та чи можуть приймати замовлення на їх виготовленя.

— Російський літак над Чернівцями явив ся д. 6. с. м. та кинув кілька бомб, які однак не заподіяли ніякої шкоди.

— Відзначення. При 77 п. піхоти зістали відзначені слідуєчі Українці: Поручник Павло Ярош (учитель) Signum Laudis, фельдвелі Василь Прокоп, Стефан Сущко, Михайло Шепічак і Іларій Чайківський, срібним хрестом заслуги з короною на стаячці хоробрости.

— Проф. Адам Миколаєвич з Каміньки струмілової зістав перенесений до Бродів. Каміньчина триває в нім горячого патріота і організатора.

— З почтових містерій. Начальник пошти в Мошкові відкидає полемі картки У. С. С., заявляючи, що має припоручене не приймати „patryotycznych kartek“. Одному священикови віддаючи картку сказав з цілим цинізмом: „księdzu oddaje, ale inne po prostu dę“. Ладні відносини.

— Віспа в Галичині і на Буковині. В часі від 26. марта по 1. цвітня с. р. провірено в Галичині 835 занедужань на віспу в 57 повітах (244 громадах), а на Буковині 11 занедужань в 7 повітах (8 громадах) місцевого населення.

— Усунене кирилиці в Сербії. Від кількох днів відбуваєть ся в Сербії усунане написів, уложених кирилицею. В будучині всі написи будуть виключно писані латинкою.

СКЛАДАЙТЕ ЖЕРТВИ

НА

НАРОДНИЙ ФОНД!

Датки належить відсилати під адресою:

Красвий Союз кредитовий у Львові, Ринок ч. 10. на книжочку вкладкову ч. 5000 з допискою „Народний Фонд“.

Бібліографія.

— Ukrainisches Korrespondenzblatt друге число за март ч. 6. складаєть ся із такого змісту: Др Ст. Дністрянський: засноване українського університету у Львові. — Проф. Волод. Калинович: Незнане чи нарочно? — Скляний промисл на Україні (за „Вестником финансов“) — Дрібні записки: Доля галицьких закладників. Відносини в зайнятих повітах східної Галичини через Росіян. Президія „Загальної Української Ради“ у головного вождя армії. Нова українська школа на Волині. „Уніяти Москалі“ (Д. Донцова). Голод в Росії. Українські кобзарі як „революціонери“. Переслідуване преси в Росії. Нові книжки (Др В. Сімович: „Praktische Grammatik der ukrainischen Sprache für den Selbstunterricht“).

— „Ukrainische Nachrichten“ з дня 1 цвітня с. р. ч. 81. Зміст: Англіський політик — Росії (переповідає статтю д-ра Рорбаха під тим-же заголовком з тижневника „Deutsche Politik“). — Володимир Темницький: Спізнане питане (відповідь Карлоу Кавькому на його статтю в соціалістичному тижневнику „Die Neue Zeit“) — Др Еврен Левицький: Галичина. Інформаційний огляд про національні, господарські і культурні відносини (конець). — Політичні вісті й голоси преси: Україна мостом що веде до полудневих країв. Недуга посла д-ра Е. Олесницького. Новий напад російських лібералів на „Союз визволення України“. Переслідуване Українців. Чому польський соціал-демократ не може бути антисемітою? Фейлетон: Остап Грицай: Українські поети: Михайло Коцюбинський (конець).

ОПОВІСТКИ.

Второк, дня 11. цвітня 1916.

Нийі: 11. цвітня гр.-кат. Марка, римо-кат. Леона.

Завтра: 12. цвітня гр.-кат. Йоана, римо-кат. Юліюша.

○ Пригадка. В укр. гімназії в Яворові відбуваєсь наука від 27. III. с. р. Ученики, що зголосились або самі родичі се вчинили, повинні явитись як найскорше. 1—3

○ На шкільний огородець прислали на мої руки: Гриньовська у Львові 2 К., проф. В. Білецький 4 К., Телішевська слухачка медицини 2 К., Марія Любчакова 2 К., Іван Голда 1 К., Наталка Фалович з Голоскова 2 К., о. Ст. Шпитковський 5 К., разом 18 К., за що в імени розрадованих дівчаток складаю сердечну подяку. — Сіяк.

Надіслано.

За сь рубрику редакція не відповідає.

Адвокат

Др. ІЗИДОР ГОЛУБОВИЧ

переніс канцелярію з Тернополя

і веде її

у Львові, ул. Руська ч. 3. I. пов.

Дентистичне заведенє

Д-ра Олександра Барвінського

при вул. Сикстуській ч. 17.

Виймованє зубів без болю і пльомбованє.

Штучні зуби в кавчуку і золоті.

Українським Січовим Стрільцям роботи виконує ся даром.

Зголошувати належить ся у асистента Наса.

Послідні вісті.

З ГОЛОВНОЇ АВСТРИЙСЬКОЇ КВАТИРИ.

З дня 10. цвітня 1916.

На російським і балканським фронті без зміни.

На італійським фронті.

В горицьким стріляла ворожа артилерія на місцевості положені за нашим фронтом. Летничий апарат системи Капроніо знищила наша артилерія огнем в хвили, коли коло Люцініко спускав ся на землю. На решті фронті відбувають ся дальше бої артилерії. В долині Сугана спричинили Італійці стрілами огонь в Кальдонаццо. На Ріву кинули ворожі летуни бомби. На дорозі Понале ууалось ворогови розміститись в кількох висунених вперед ровах на полудне від Спероне.

Бастунник шефа Генерального Штабу пільний маршалок-поручник Ф. Геффер.

З ГОЛОВНОЇ НІМЕЦЬКОЇ КВАТИРИ.

На західнім фронті.

В здобутих становисках в лійках на полудне від Saint Eloi відперли наші війська всі без виімку приби ворожих відділів уоружених в ручні гранати, щоб відзискати ті становиски. Мінові бої між каналом La Basse і Agras оживились знов в останніх днях. На західнім березі Мози окружено Betincourt і два рівно сильно вибудовані опертя Alsace і Lorraine. Ворог хотів в поспішнім відвороті оминати небезпеку, зістав однак плеськими окружений і втратив тут окрім кривавих жертв 14 офіцерів і рівно 700 жовнів в невражених бранцях та 2 армати і 13 машинових крісів. Рівночасно усунули ми недогідні для нас урядження, блокгази і сховки на різних точках фронті так зараз на північ від села Avancourt як і на полудне від Кручого ліса. Також і при тих поодиноких підприємствах вдалось нам завдати ворогови поважні шкоди, а окрім сього вони втратили в бранцях кількох офіцерів і 276 жовнів. По правій стороні Мози очищено в подібний спосіб просмик на полуднево-східнім березі „Перцевого хребта“ чотирох офіцерів, 184 жовнів та матеріал дістались в наші руки. Дальше на схід і в долині Вевр відбувались тільки бої артилерії. В воздушних боях застрілено по однім французьким летничим апараті на полудневий схід від Damour і на північний захід від Chateau Salus. Ідучи першим апаратом не живуть. По однім спадаючій ворожій апараті запримічено в селі Loos і в лісі Calette.

На східнім і балианським фронті не було подій особливого значіння.

Начальна управа армії.

Оголошення.

Продам стрілецький одяг, новий (оливкової краски) ріст середній. Зголошення в Адміністрації „Українського Слова“, 3—3з

Торговля Теодора Семків в Бориславі пошукує сейчас панни до каси з відбutoю практикою і добрими свідцтвами торговельними; дальше помічника молодого з укінченою практикою. Посади сейчас до обняття. Зголошення враз з усіма прийняття. 1—3

Краєвий Союз Кредитовий

стов. зар. з обм. пор. 12

у Львові, Ринок число 10.

Маєтковий стан стоваришеня з кінцем року 1914.

Удїли К. 1,051,513-03; Резервовий фонд 63,982-; Вкладки до обороту 1,791,324-09.

Число членів 1051. — Платить 4½% від вкладок ошадности. — Удїл виносить К. 50. — Вписове К. 2. — Дивіденда від удїлів 5%.

Краєве Товариство Кредитове урядників і священників

стов. зар. з обм. пор.

Львів, ул. Домініканська 11.

(власний дім).

11

Удїляє кредиту на гіпотечку реальностей і підклад цінних паперів. Приймає вкладки і опрочентовує їх по 5%.

Урядови години 9—11 передпол.

Звичайні Загальні Збори

Інститута Народний Дім
в Коломиї

відбудуть ся 15 цвітня 1916.

За Світ Управляючий

„Руського Народного Дому“ в Коломиї.

Л. Лепкий

Голова

Печерський Олекса

Секретар.

3 року 1916. почав на ново виходити
церковний місячник

„НИВА“.

Доси вийшли 3 числа, кожде число в обемі 4 до 5 аркушів різнородного і интересного змісту. В кождім випуску практичні проповіді на слідуючі неділі. Ціна на „Ниву“ 10 кор. в рік. Висилаєсь всім, навіть давним сталим предплатникам, тільки на осібне замовлене. Адреса редакції: Львів, ул. Зиблицевича, ч. 30. 5—5

Насіне конюшин, трав і ярин

з опустом 20% на збірні замовлення спілок, кружків і філій „Сільського Господаря“ доставляє

Краєвий Союз Господарско-Торговельних Спілок, у Львові,

вул. Зіморевича ч. 20.

Замовлення виконувє ся за задатком, репту побирає ся посліплатою. Конюшину найліпше замовляти 50 і в 100 кілограмових мішках.

ВИНА ЛІТУРГІЧНІ

з весняного вагонового транспорту

поручає

НАРОДНА ТОРГОВЛЯ

Львів,

при безпроводочнім замовленню: оплатно
стація Стрий.

Гегелят К. 194., Самороднер К. 224, Самороднер старий К. 302. Вино червоне К. 202 за 100 л. при замовленню над 100 л. При замовленню від 50 до 100 л. підноситься ціна о 4 сотики, а при замовленню від 30 до 50 літрів підноситься ціна о 8 сот. на літрі. Половина належитости при замовленню — решта побране. Ціни мають сильний нахлїн до дальшої звички. 6—9

НАСІНЯ

Бураки пашні-великани, бураки-цвікли, єгипетські, темно-черв конюшину найчистішу, трави, насіне капусти, цебулі, всіх ярин і цвітів поручає і обортно висилає

ІВАН БОРИС

Перемишль, Ринок число 2.

3—6

Земельний

Банк Гіпотечний

Спілка акційна у Львові

Підвале ч. 7.

Които почт. Щадн. ч. 116.984.

Жирове Които в Австр.-угор. Банку.

Складайте ошадности взагалі зайні гроші на процент, щоб кожній корона могла служити народньому господарству, та вам приносити зиск, а не марнувала ся.

Акційний капітал К. 1,300.000
Резерви Банку 300.000
Приймає вкладки на біжучий рахунок від К. 10— на 4 проц.
Удїляє гіпотечні і вексельні позички.
Виплачує купони від заставних листів.

Вимінює по користнім курсі російські рублі і німецькі марки.

Певність льокації запоручують: акційний капітал Банку і резерви.

На жадане висилає посвідки зложєня (чеки) Почтової Щадниці.

21. ТОМІВ 21.

Творів української літератури

від Котляревського до Руданського включно, з редакції П. Юліана Романчука, накладом Товариства „Просвіта“ у Львові, на добрім папері, гарний друк, у полотняній оправі з витисками коштує К. 52-50, в оправі півполотно з витисками К. 42-—.

Поодинокі томи 1) в полотняній оправі К. 2-50, 2) в півполотно К. 2-—. При замовленню всіх томів нараз оплачуємо порто самі а при замовленню поодиноких томів належить долучити 45 сот. на рекомєндоване порто (або 72 сот. на фрахт, коли замовляє ся більше як два томи нараз). Твори обіймають слідуючих письменників і поетів:

1. Котляревського, П. Артимовського Гулака, Е. Гребінки, стор. 536; другий наклад.
2. і 3. Григорія Квітки — Основяненка в 2 томах, стор. 544, 552, другий наклад.
4. М. Шашкевича, Я. Головацького, ст. 456, другий наклад.
5. Н. Устияновича, А. Могилянського стор. 512, другий наклад.
6. А. Метлинського, М. Костомарова, стор. 496.
7. і 8. Тараса Шевченка в 2 томах (ст. 552, 544, третій наклад.
- 9, 10, 11, 12, 13, 14, П. Куліша в 4 т., стор. 504, 560, 576, 528, 560, 700.
15. і 16. І. Воробкевича в 2 том., стор. 420, 420.
17. Л. Глібова, Кс. Климковича, Вол. Шашкевича, стор. 592.
18. Ол. Стороженка, стор. 592.
- 19, 20, 21. Ст. Руданського в 3 томах, стор. 456, 456, 480.

Висилаємо лише за попереднім надісланем готівки. Радимо спішити ся з замовленнями, тому що деякі томи на вичерпанню а новий наклад не скоро буде можна зробити. — Замовлення і гроші слати на адресу: Канцелярія Тов. „Просвіта“, Львів, Ринок 10. пк

При полагодуванню закупна просимо покликувати ся на „Українське Слово“.